

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αθήνα 22 Απριλίου 2013

Αρ. πρωτ: οικ. 12370/1435

Ταχ. Δ/ση : Πειραιώς 40
 Ταχ. Κώδικας : 101 82 ΑΘΗΝΑ
 Τηλέφωνο : 210 3214310, 2103214436
 Πληροφορίες : Α. Χριστοδούλου
 Fax : 2103214310
 e-mail : antchristodoulou@ypakp.gr

ΠΡΟΣ: Ως πίνακας αποδεκτών

Εγκύκλιος

Θέμα: **όσον αφορά τις διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία (ΑΥΕ) οι οποίες περιλαμβάνονται στο ν. 4144/2013.**

Στο ν. 4144/2013 «Αντιμετώπιση της παραβατικότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση και στην αγορά εργασίας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας» (Α' 88) περιλαμβάνονται διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στο άρθρο 36 «Ρυθμίσεις για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία» και στην παράγραφο 6 του άρθρου 76.

Για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις διευκρινίζονται τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ 36

Παράγραφος 1

Στο ν. 1568/1985 και ειδικότερα στο άρθρο 5 παρ. 5 προβλέπονταν η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων για τον καθορισμό των ειδικοτήτων του τεχνικού ασφάλειας ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων και το είδος της δραστηριότητας της επιχείρησης. Παράλληλα με το π.δ. 294/1988 στο άρθρο 5 «Ειδικότητες τεχνικού ασφάλειας κατά δραστηριότητα επιχειρήσεων» καθορίστηκαν οι επιτρεπόμενες ειδικότητες τεχνικού ασφάλειας ανά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας. Στη συνέχεια το παραπάνω άρθρο κωδικοποιήθηκε με το άρθρο 13 του ν. 3850/2010.

Δεδομένου ότι στις σχολές των Πολυτεχνείων, Πανεπιστημίων και ΤΕΙ προστέθηκαν μετά το 1988 νέες ειδικότητες, που θα μπορούσαν σε πολλές δραστηριότητες επιχειρήσεων να προσφέρουν υπηρεσίες τεχνικού ασφάλειας και λαμβανομένου υπόψη ότι η αναμόρφωση του άρθρου 13 καθυστερεί, ορίζεται με την παράγραφο 1 εξουσιοδοτική διάταξη νόμου για την έκδοση υπουργικής απόφασης, η οποία να μπορεί να καθορίζει πέραν των προβλεπόμενων στο εν λόγω άρθρο το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων του τεχνικού ασφάλειας ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων και το είδος της δραστηριότητας της επιχείρησης. Η συγκεκριμένη απόφαση θα εκδοθεί μετά την απαραίτητη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους άλλους εμπλεκόμενους φορείς και μετά από τη γνωμοδότηση του Σ.Υ.Α.Ε.

Παράγραφος 2

Στο π.δ. 70/1990 στο άρθρο 9, μέρος Β' «προσόντα του τεχνικού ασφάλειας» στην περίπτωση 3 προβλέπεται οι πτυχιούχοι ΤΕΙ με προϋπηρεσία πέντε (5) ετών να μπορούν να ορίζονται τεχνικοί ασφάλειας σε πλοία ανεξαρτήτως χωρητικότητας εφ' όσον ο αριθμός των απασχολουμένων ατόμων δεν υπερβαίνει τους δεκαπέντε (15). Στη συνέχεια στο π.δ. 17/1996, που αφορά όλες τις επιχειρήσεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και το οποίο κωδικοποιήθηκε με το άρθρο 12 παρ. 4 του ν. 3850/2010,

προβλέπεται να μπορούν οι πτυχιούχοι ΤΕΙ με προϋπηρεσία πέντε (5) ετών να ορίζονται τεχνικοί ασφάλειας σε όλες τις επιχειρήσεις της Α' κατηγορίας που απασχολούν λιγότερους από 50 εργαζόμενους.

Προκειμένου να υπάρχει ισότιμη μεταχείριση ως προς το επίπεδο γνώσεων και την ειδικότητα του τεχνικού ασφάλειας ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων και το είδος της δραστηριότητας της επιχείρησης, ορίζεται με την παράγραφο 2, η τροποποίηση του άρθρου 9 ως προς το μέρος Β' περίπτωση 3, έτσι ώστε να μπορούν οι μηχανικοί ΤΕΙ να εργάζονται σε όλες τις επιχειρήσεις ιδιωτικού και δημοσίου τομέα που απασχολούν λιγότερους από 50 εργαζόμενους συμπεριλαμβανομένων και των πλοίων.

Παράγραφος 3

Οι διατάξεις της παραγράφου 3 αφορούν την ενιαία ρύθμιση ως προς την επιβολή των διοικητικών και ποινικών κυρώσεων.

Ειδικότερα, υπάρχουν διατάξεις που αφορούν την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων που εκδόθηκαν πριν από την 18-10-1985, και περιέχονται σε νόμους ή σε κανονιστικές πράξεις, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 6 του β.δ. της 25 Αυγ./5 Σεπτ. 1920. Οι ανωτέρω διατάξεις στηρίζονται ως προς την επιβολή των κυρώσεων στις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. ΓΛΔ/1911, όπως κωδικοποιήθηκαν σε ενιαίο κείμενο με το β.δ. της 25 Αυγ./5 Σεπτ. 1920.

Υπάρχουν επίσης διατάξεις που αφορούν την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων μετά από την 18-10-1985, που έχουν εκδοθεί σε εφαρμογή του Κ.Ν.Υ.Α.Ε., που στηρίζονται ως προς την επιβολή των διοικητικών και ποινικών κυρώσεων στις διατάξεις των άρθρων 71 και 72 του Κ.Ν.Υ.Α.Ε. αντίστοιχα.

Έτσι πλέον οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι οι οριζόμενες στα άρθρα 71 και 72 του Κ.Ν.Υ.Α.Ε..

Παράγραφος 4

Με την παράγραφο 4 παρέχεται εξουσιοδότηση προκειμένου να επιτευχθεί ενιαία αντιμετώπιση του ρυθμιστέου αντικειμένου. Ειδικότερα, σε ορισμένες κανονιστικές πράξεις που αφορούν την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, που έχουν εκδοθεί από το έτος 1934 και μετά, υπάρχει ειδικό άρθρο με το οποίο καθορίζονται τα ελάχιστα απαιτούμενα υλικά πρώτων βοηθειών στους χώρους εργασίας.

Στη συνέχεια με το π.δ. 16/1996, προβλέφθηκαν στο άρθρο 10, για όλους εν γένει τους χώρους εργασίας, τα ελάχιστα απαιτούμενα υλικά πρώτων βοηθειών στους χώρους εργασίας.

Ως εκ τούτων, προκειμένου να υπάρξει ενιαία ρύθμιση σύμφωνα και με τις σύγχρονες απαιτήσεις προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης η οποία θα καθορίσει τα ελάχιστα απαιτούμενα υλικά πρώτων βοηθειών στους χώρους εργασίας. Η συγκεκριμένη απόφαση θα εκδοθεί μετά την απαραίτητη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους άλλους εμπλεκόμενους φορείς και μετά από τη γνωμοδότηση του Σ.Υ.Α.Ε.

Παράγραφος 5

Στο ν. 1568/1985, στο π.δ. 17/1996 και στο π.δ. 294/1988, οι διατάξεις των οποίων στη συνέχεια κωδικοποιήθηκαν με τον Κ.Ν.Υ.Α.Ε., σε αρκετές περιπτώσεις ορίζονται υποχρεώσεις του εργοδότη σε συνάρτηση με τον αριθμό των εργαζομένων στην επιχείρηση.

Στις επιχειρήσεις με υποκαταστήματα ή παραρτήματα, προέκυψαν ερωτήματα ως προς το αν πρέπει για τον καθορισμό των σχετικών υποχρεώσεων, να λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στην επιχείρηση ή μόνο ο αριθμός των εργαζομένων σε υποκατάστημα ή σε παράρτημα της επιχείρησης.

Με την διάταξη της παραγράφου 5, διευκρινίζεται ότι ως αριθμός των εργαζομένων σε μια επιχείρηση για την εφαρμογή των σχετικών για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων διατάξεων, εννοείται ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στην επιχείρηση.

Παράγραφος 6

Με το ν.1568/1985 άρθρο 4 παρ. 2 προβλεπόταν ότι «Παραρτήματα, υποκαταστήματα, χωριστές εγκαταστάσεις ή αυτοτελείς εκμεταλλεύσεις, εξαρτημένες από την κύρια

επιχείρηση, θεωρούνται αυτοτελείς επιχειρήσεις για την εφαρμογή του κεφαλαίου αυτού, εφόσον απέχουν μεταξύ τους ή από την κύρια επιχείρηση τόσο, ώστε να δυσχεραίνεται το έργο του τεχνικού ασφάλειας και του ιατρού εργασίας, σύμφωνα με την απόφαση του επιθεωρητή εργασίας, στον οποίο μπορεί να προσφύγει κάθε μέρος σε περίπτωση διαφωνίας. Κατά της απόφασης του επιθεωρητή εργασίας επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του κατά τόπο αρμόδιου ειρηνοδίκη κατά τις διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας περί εργατικών διαφορών».

Στη συνέχεια εκδόθηκαν το π.δ. 294/1988 και το π.δ. 17/1996, με τα οποία επεκτάθηκε ο θεσμός του τεχνικού ασφάλειας σε όλες τις επιχειρήσεις και του ιατρού εργασίας, εν γένει, για επιχειρήσεις που απασχολούν πενήντα και άνω εργαζόμενους και καθορίστηκαν συγκεκριμένες προβλέψεις για την άσκηση των καθηκόντων του τεχνικού ασφάλειας και του ιατρού εργασίας. Παράλληλα με το π.δ. 95/1999, ορίστηκαν οι προϋποθέσεις για την ίδρυση εξωτερικών υπηρεσιών προστασίας και πρόληψης, οι οποίες δύνανται να παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές σε όλη τη χώρα. Επιπρόσθετα, μετά την υιοθέτηση του ν. 3919/2011 και του ν. 3996/2011, οι ιατροί εργασίας αλλά και οι ιατροί άλλων ειδικοτήτων είναι δυνατόν να ασκούν το επάγγελμά τους σε όλη τη χώρα.

Μετά τα ανωτέρω και λόγω της μη υπάρξεως λόγου διατήρησης της εν λόγω διάταξης με την παράγραφο 6 καταργείται η συγκεκριμένη πρόβλεψη.

Παράγραφος 7

Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κ.Ν.Υ.Α.Ε., ο χρόνος απασχόλησης του τεχνικού ασφάλειας και του ιατρού εργασίας κατανέμεται κατά μήνα με κοινή συμφωνία του εργοδότη και της Ε.Υ.Α.Ε. Στις επιχειρήσεις που διαθέτουν υποκαταστήματα ή παραρτήματα, είναι δυνατόν σε κάποιες περιπτώσεις, ο χρόνος που αναλογεί για κάποιο από αυτά, να είναι ιδιαίτερα μικρός και η κατανομή του χρόνου αυτού σε μηνιαία βάση να προκαλεί διοικητικό βάρος χωρίς να υπάρχει ουσιαστικός λόγος.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 7 και για την περίπτωση που ο ελάχιστος ετήσιος χρόνος που αναλογεί για ένα υποκατάστημα ή παράρτημα είναι μικρότερος από τέσσερις ώρες και εφόσον στην επιχείρηση δεν έχει συσταθεί Ε.Υ.Α.Ε., ούτε έχει ορισθεί εκπρόσωπος εργαζομένων για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία, η κατανομή του χρόνου μπορεί να γίνεται σε εξαμηνιαία βάση, χωρίς όμως να υπολείπεται των 2 ωρών ανά επίσκεψη του τεχνικού ασφάλειας ή του ιατρού εργασίας στο χώρο εργασίας και πάντα υπό την κρίση του επιθεωρητή εργασίας.

Παράγραφος 8

Στην παράγραφο 12 του άρθρου 18 του (Κ.Ν.Υ.Α.Ε.) προβλέπεται η έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης για τον καθορισμό λεπτομερειών που αφορούν την τήρηση και το περιεχόμενο του ατομικού βιβλιαρίου επαγγελματικού κινδύνου ενώ στην παράγραφο 3 του άρθρου 25 του Κ.Ν.Υ.Α.Ε. μεταξύ των άλλων προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος, όσον αφορά τον καθορισμό λεπτομερειών για την τήρηση βιβλιαρίου επαγγελματικού κινδύνου και υγείας των εργαζομένων.

Οι παραπάνω διατάξεις που κωδικοποιήθηκαν με τον Κ.Ν.Υ.Α.Ε., η μεν πρώτη προέρχεται από το άρθρο 8 του ν. 3144/2003, ενώ η δεύτερη από το άρθρο 26 του ν. 2224/1994.

Προκειμένου να μην προβλέπονται για το ίδιο θέμα δύο διαφορετικές ρυθμίσεις, με την παράγραφο 9 τροποποιείται η προγενέστερη διάταξη και συγκεκριμένα η παράγραφος 3 του άρθρου 25, με την απαλοιφή της πρότασης «~~τήρηση βιβλιαρίου επαγγελματικού κινδύνου και υγείας των εργαζομένων~~» η οποία προέβλεπε την έκδοση προεδρικού διατάγματος.

ΑΡΘΡΟ 76

Παράγραφος 6

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 του Κ.Ν.Υ.Α.Ε, ο εργοδότης, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της νομοθεσίας για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία, μπορεί να επιλέξει την ανάθεση καθηκόντων τεχνικού ασφάλειας ή/και ιατρού εργασίας και σε άτομα εκτός της επιχείρησης ή τη σύναψη σύμβασης με Εξωτερικές Υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞ.Υ.Π.Π.). Επιπλέον με τα άρθρα 9, παρ. 4, 7 και 21, παρ. 3, εδάφιο (γ) στην αρμόδια υπηρεσία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

δηλώνεται μεταξύ άλλων το ωράριο απασχόλησης των τεχνικών ασφαλείας και των ιατρών εργασίας.

Με τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 76 προβλέπεται η έκδοση απόφασης με την οποία καθορίζεται σύστημα ελέγχου τήρησης του δηλούμενου στην αρμόδια υπηρεσία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ωραρίου απασχόλησης, των τεχνικών ασφαλείας και ιατρών εργασίας τόσο για τις Εξωτερικές Υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞ.Υ.Π.Π.) όσο και για τα πρόσωπα αυτά εφόσον απασχολούνται ως άτομα εκτός της επιχείρησης ή ως άτομα συνεργαζόμενα με ΕΞ.Υ.Π.Π. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται και κάθε άλλη συναφής με το θέμα λεπτομέρεια. Η συγκεκριμένη απόφαση θα εκδοθεί μετά την απαραίτητη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους άλλους εμπλεκόμενους φορείς και μετά από τη γνωμοδότηση του Σ.Υ.Α.Ε.

Σημείωση:

Στην αποστολή με email της παρούσας εγκυκλίου σε όλους τους φορείς επισυνάπτεται το ΦΕΚ Α' 88/2013 με το κείμενο του ν. 4144/2013.

Όπου για συντομία προαναφέρθηκαν αριθμητικές αναφορές διατάξεων νοούνται:

- ν. 3996/2011 «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (Α' 170).
- ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» (Α' 32).
- ν. 3850/2010 «Κύρωση του Κώδικα νόμων για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων» (Α' 84).
- π.δ. 95/1999 «Όροι ίδρυσης και λειτουργίας Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης» (Α' 146).
- π.δ. 17/1996 «Μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία σε συμμόρφωση με τις οδηγίες 89/391/ΕΟΚ και 91/383/ΕΟΚ» (Α' 11).
- π.δ. 16/1996 «Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας στους χώρους εργασίας σε συμμόρφωση με την οδηγία 89/654/ΕΟΚ» (Α' 10).
- ν. 2224/1994 «Ρύθμιση θεμάτων εργασίας, συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, υγιεινής και ασφαλείας των εργαζομένων και οργάνωσης Υπουργείου Εργασίας και των εποπτευομένων από αυτό νομικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (Α' 112).
- π.δ. 70/1990 «Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων σε ναυπηγικές εργασίες» (Α' 31).
- π.δ. 294/1988 «Ελάχιστος χρόνος απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και γιατρού εργασίας, επίπεδο τεχνικού ασφαλείας για τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του άρθρου 1 παραγράφου 1 του ν. 1568/85» (Α' 138).
- ν. 1568/1985 «Υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων» (Α' 177).
- β.δ. της 25 Αυγ./5 Σεπτ. 1920 «Περί κωδικοποιήσεως των περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών κ.λπ. διατάξεων» (Α' 200).
- ν. Γ' ΛΔ/1911 «Περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών και περί ωρών εργασίας» (Α' 319).
- β.δ. της 25 Αυγ./5 Σεπτ. 1920 «Περί κωδικοποιήσεως των περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών κ.λπ. διατάξεων» (Α' 200).
- Συμβούλιο Υγείας και Ασφάλειας των Εργαζομένων (Σ.Υ.Α.Ε.).
- Επιτροπή Υγείας και Ασφάλειας των Εργαζομένων (Ε.Υ.Α.Ε.).

 ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
 Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
 Ο
 ΑΝΑΠΛ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
 ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
 ΑΝΤ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

1. Όλες τις Διευθύνσεις της κεντρικής Υπηρεσίας του Σ.ΕΠ.Ε.
2. Όλες τις Υπηρεσίες Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης Εργασίας
3. Ειδικοί Επιθεωρητές του Σ.ΕΠ.Ε.
4. Επιθεώρηση Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος
5. Επιθεώρηση Μεταλλείων Βορείου Ελλάδος
6. Όλα τα Υπουργεία
7. Μέλη του Συμβουλίου Υγείας και Ασφάλειας των Εργαζομένων (Σ.Υ.Α.Ε.)
8. Μέλη του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Κ.Ε.Ε.Ε.)
9. Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Ε.)
10. Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.)
11. Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.)
12. Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.)
13. Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.)
14. Ε.Δ.Ο.Θ. / Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Θεσσαλονίκης
15. Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (Τ.Ε.Ε.)
16. Ένωση Ελλήνων Χημικών (Ε.Ε.Χ.)
17. Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος (Π.Ι.Σ.)
18. Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (Σ.Ε.Τ.Ε.)
19. Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων
20. Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών (Ε.Β.Ε.Α.)
21. Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθηνών (Β.Ε.Α.)
22. Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος
23. Ομοσπονδία Βιοτεχνικών Σωματείων Θεσσαλονίκης
24. Ομοσπονδία Επαγγελματιών Θεσσαλονίκης
25. Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Ε.)
26. Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Π.Ο.Ε.- Ο.Τ.Α.)
27. Εργατικά Κέντρα
28. Φορείς Εθνικού Δικτύου Πληροφόρησης για θέματα ΥΑΕ
29. Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε.)
30. Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών (Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.)
31. Σύλλογος Τεχνικών Ασφάλειας
32. Σύνδεσμος Ανωνύμων Τεχνικών Εταιρειών (Σ.Α.Τ.Ε.)
33. Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών (Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.)
34. Σωματείο Ειδικευμένων Ιατρών Εργασίας
35. Εταιρεία Ιατρικής της Εργασίας και Περιβάλλοντος
36. Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδας (Ε.Ν.Ε.)
37. Επιχειρήσεις Αφαίρεσης - Κατεδάφισης Αμιάντου (Ε.Α.Κ.)
38. Εξωτερικές Υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞ.Υ.Π.Π.)
39. Εσωτερικές Υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης (ΕΣ.Υ.Π.Π.)
40. Επιχειρήσεις Προσωρινής Απασχόλησης (Ε.Π.Α.)
41. Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης
42. Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας (Ε.Σ.Δ.Υ.)
43. ΟΑΕΔ (πρώην Ο.Ε.Κ., Ο.Ε.Ε.)
44. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
45. Νοσοκομεία, Κλινικές, Διαγνωστικά Κέντρα, Εργαστήρια κλπ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Γραφείο κ^{ας} Γενικής Γραμματέως
4. Γραφείο κ. Ειδικού Γραμματέα Σ.ΕΠ.Ε.
5. Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών & Άλλων Πόρων
6. Γενική Γραμματεία Κοινωνικής Ασφάλισης
7. ΓΔΣΥΕ
8. Δ10, Δ11, Δ24
9. Κ.Φ.